



Republika Hrvatska
Županijski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Poslovni broj: GŽ-709/2022-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od suca Alena Goluba kao predsjednika vijeća, suca Antuna Dominka kao suca izvjestitelja i člana vijeća i sutkinje Vesne Šuflaj Šestak kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Svjetlost sporta d.o.o. Brtonigla, Nova Vas 63A, OIB: 19088254908, zastupanog po direktoru Vladislavu Maksimenku, OIB: 08439738865, kojeg zastupa punomoćnik Borivoj Mitrić, odvjetnik iz Šibenika, protiv tuženice Elene Kartseva, Rusija, Moskva, Sayanskaya 11-1-48, OIB: 28206131683, koju zastupa punomoćnica Marija Budimir, odvjetnica iz Pule, radi poništenja ugovora i ispravka uknjižbe prava vlasništva, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama-Buie poslovni broj P-822/2019-66 od 7. ožujka 2022., u sjednici vijeća održanoj 27. ožujka 2024.

p r e s u d i o j e

I.) Žalba tužitelja djelomično se uvažava, a djelomično odbija kao neosnovana, pa se presuda Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama-Buie poslovni broj P-822/2019-66 od 7. ožujka 2022.:

- preinačuje u točki IV. izreke u dijelu u kojem je tuženici dosuđen trošak postupka u iznosu od 86.250,00 kuna, tako da se zahtjev tuženice za naknadu troška u tom iznosu odbija kao neosnovan,
- potvrđuje u točkama I., II. i III. izreke u cijelosti te u točki IV. izreke u dijelu u kojem je tuženici dosuđen trošak postupka u iznosu od 373.125,00 kuna.

II.) Odbijaju se kao neosnovani zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbe i zahtjev tuženice za naknadu troška odgovora na žalbu.

III.) Presuda prvostupanjskog suda u točki IV. izreke u dijelu u kojem je odbijen zahtjev tuženice za naknadu parničnog troška u iznosu od 3.200,00 kuna, kao nepobijanom dijelu, ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

1.) Prvostupanjski sud je donio presudu kojom je u cijelosti odbio:

- tužbeni zahtjev tužitelja radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kupoprodaji nekretnine upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Puli, Stalna služba Buje - k.č.br. 656, k.o. Nova Vas, broj z.k. uložka 1086, sklopljenog 17. listopada 2017. između tužitelja Svjetlost sporta d.o.o. kao prodavatelja i tuženice Elene Kartseva kao kupca, ovjerenog kod javne bilježnice Nansi Kopic u Puli pod brojem Ov-17212/17, te radi brisanja uknjižbe prava vlasništva na istoj nekretnini dopuštene na temelju navedenog Ugovora i uspostave prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe tog Ugovora, uz obvezivanje tuženice na naknadu parničnog troška tužitelju (točka I. izreke),

- eventualno kumulirani tužbeni zahtjev radi poništenja navedenog Ugovora o kupoprodaji nekretnine te radi brisanja uknjižbe prava vlasništva na naznačenoj nekretnini dopuštene na temelju tog Ugovora i uspostave prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe tog Ugovora, uz obvezivanje tuženice na naknadu parničnog troška tužitelju (točka II. izreke),

- eventualno kumulirani tužbeni zahtjev radi raskida Ugovora o kupoprodaji nekretnine te brisanja uknjižbe prava vlasništva na naznačenoj nekretnini dopuštene na temelju tog Ugovora i uspostave prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe tog Ugovora, uz obvezivanje tuženice na naknadu parničnog troška tužitelju (točka III. izreke).

1.1.) Istom presudom tužitelju je naloženo naknaditi tuženici parnični trošak u iznosu od 459.375,00 kuna, dok je zahtjev tuženice za naknadu parničnog troška u iznosu od 3.200,00 kuna odbijen kao neosnovan (točka IV. izreke).

2.) Protiv navedene presude žalbu podnosi tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, a predlaže presudu preinačiti na način da se tužbeni zahtjev prihvati i tuženicu obveže na naknadu parničnog troška tužitelju, uključujući trošak sastava žalbe u iznosu od 54.687,50 kuna te sudske pristojbe za žalbu.

3.) U odgovoru na žalbu tuženica osporava osnovanost žalbenih navoda tužitelja te predlaže žalbu odbiti, presudu potvrditi i njoj dosuditi trošak tog odgovora u iznosu od 43.750,00 kuna.

4.) Žalba je djelomično osnovana.

5.) Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka sukladno čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - proć. tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje da

prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a na koje sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti.

5.1.) Posebno nije počinjena takva povreda iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP-a, koju ističe tužitelj u žalbi, jer presuda sadrži jasne, valjane i potpune razloge o odlučnim činjenicama, o odlučnim činjenicama nema proturječnosti između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika. Presuda nema niti drugih nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

6.) Predmet spora je utvrđenje ništetnosti Ugovora o kupoprodaji nekretnine zaključenog 17. listopada 2017. između tužitelja kao prodavatelja i tuženice kao kupca po glavnom zahtjevu tužbe, te poništaj odnosno raskid istog Ugovora po prvom odnosno drugom eventualnom kumuliranom tužbenom zahtjevu.

7.) U ovoj pravnoj stvari nisu sporne sljedeće činjenice:

- da je tužitelj Svjetlost sporta d.o.o. osnovan na temelju Društvenog ugovora o osnivanju društva s ograničenom odgovornošću od 6. srpnja 2012. koji su zaključili osnivači društva - državljani Ruske Federacije: Tatiana Zhukova uz preuzimanje poslovnog udjela u društvu od 90% i Naum Shulsulman (otac tuženice) uz preuzimanje poslovnog udjela od 10%,
- da su oba člana društva: Naum Shulsulman i Tatiana Zhukova bili upisani u sudskom registru kao članovi uprave društva,
- da je tužitelj Ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 30. srpnja 2012. kupio nekretninu označenu kao k.č.br. 656 upisanu u zk.ul. br. 1086 k.o. Nova Vas, u naravi kuća površine 247 m², dvorište površine 687 m² i oranica površine 934 m², sveukupne površine 1868 m², za cijenu od 248.000,00 eura,
- da je Tatiana Zhukova preminula u Moskvi u rujnu 2017. godine, te da je njezinom nasljednicom utvrđena teta Lidia Zhigalova,
- da je Ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 17. listopada 2017. tužitelj zastupan po jedinom članu uprave Naumu Shulsulmanu prodao tuženici nekretninu upisanu u zk.ul. br. 1086 k.o. Nova Vas, u kojem je naznačeno da kupoprodajna cijena za nekretninu iznosi 150.000,00 eura u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate, te da su ugovorne strane suglasne da je ta cijena u cijelosti podmirena od strane kupca prema prodavatelju, i to temeljem pozajmica i cesije,
- da je Trgovački sud u Pazinu rješenjem od 30. svibnja 2018. brisao Tatianu Zhukovu kao člana društva i umjesto nje kao člana društva upisao Lidii Zhigalovu, te je umjesto dotadašnjih članova uprave upisao Vladislava Maksimenka kao direktora, počevši od 10. ožujka 2018., s kojim danom je opozvan član uprave Naum Shulsulman.

8.) Tužitelj u žalbi ustraje na tvrdnjama iznesenim tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom da se ne može prihvatiti da je tuženica podmirila kupoprodajnu cijenu po spornom Ugovoru o kupoprodaji nekretnine od 17. listopada 2017. iz razloga što nije dostavila ikakve isprave na temelju kojih bi se moglo utvrditi postojanje njenog potraživanja prema tužitelju bilo po osnovi zajma, bilo po drugoj pravnoj osnovi, a koje bi bilo zatvoreno prodajom predmetne nekretnine tuženici. Iz izvadaka o stanju i prometu po bankovnom računu tužitelja (list 9-19), koje je u spis priložio tužitelj, doista nije vidljivo da bi tijekom 2012., kada je tužitelj kupio predmetnu nekretninu, tuženica

kao fizička osoba izvršila uplatu novčanih sredstava na račun tužitelja, već su te uplate vršile druge osobe, pretežno inozemna trgovačka društva.

8.1.) Međutim na temelju isprave koju je tuženica dostavila u spis, naslovljene kao "Brutto bilanca po kontima" od 17. kolovoza 2018. (list 43-45 spisa), koja se odnosi na razdoblje od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017., u kojoj je naznačena obveza za zajam Elene Kartseve u iznosu od 1.127.270,00 kuna, i nastavno prihod od prodaje imovine u iznosu od 1.125.933,95 kuna, prvostupanjski sud je utvrdio da je evidentirana obveza tužitelja prema tuženici na ime zajma kao i ostvareni prihod od prodaje imovine tužitelja u približno jednakim iznosima (oko 150.000,00 eura), pri čemu je minimalna razlika u iskazanim kunkskim iznosima očito rezultat razlike u tečaju, te je na temelju tih utvrđenja zaključio da je upravo prodajom tuženici imovine (predmetne nekretnine) podmireno njeno potraživanje prema tužitelju po osnovi zajma. Ne nalazeći da bi sporni Ugovor o kupoprodaji nekretnine bio protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, prvostupanjski sud je zaključio da taj ugovor nije ništetan u smislu odredbe čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO).

8.2.) Tužitelj u žalbi ustraje na osporavanju vjerodostojnosti isprave "Brutto bilanca po kontima" od 17. kolovoza 2018., te tvrdi da se iz iskaza tuženice i njenog oca - svjedoka Nauma Shulsulmana ne može zaključiti da bi tuženica pozajmila novac tužitelju, već navedenom svjedoku, i u tom smislu osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i zaključaka prvostupanjskog suda.

8.3.) Ovaj sud je suglasan sa stavom tužitelja da se na osnovu provedenih dokaza, posebno isprave "Brutto bilanca po kontima" od 17. kolovoza 2018., ne može sa sigurnošću utvrditi nastanak obveze trgovačkog društva prema tuženici na osnovi zajma ili drugih pravnih poslova. Stoga iako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio sadržaj isprave "Brutto bilanca po kontima" od 17. kolovoza 2018., ocjenjujući taj dokaz u povezanosti s iskazima tuženice i svjedoka Nauma Shulsulmana, pogrešno je zaključio da je u ovom predmetu dokazano da je tuženica pozajmila tužitelju iznos kunske protuvrijednosti 150.000,00 eura, koji je priznat tuženici kao namireni iznos kupoprodajne cijene po spornom Ugovoru o kupoprodaji. Činjenicu o postojanju obveze tužitelja prema tuženici na osnovu zajma ili po drugoj pravnoj osnovi bilo bi moguće utvrditi samo uvidom u poslovne knjige tužitelja i provođenjem knjigovodstvenog vještačenja, koji dokazi u ovom postupku nisu provedeni. Međutim sve da su navedeni dokazi provedeni, te da je utvrđeno, kako tužitelj u žalbi i ranije tijekom postupka tvrdi, da on nije imao ikakve obveze prema tuženici, tada je očigledno da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 17. listopada 2017. prividan (simuliran ili fiktivan) ugovor, kako pravilno zaključuje i tužitelj u žalbi, međutim pogrešno smatra da je takav ugovor ništetan.

8.4.) Odredbom čl. 322. st. 1. ZOO propisano je da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

8.5.) Prividan ugovor nastaje kada ugovorne strane svjesno očituju volju da sklapaju određeni ugovor iako ga nijedna od njih ne želi sklopiti, a pritom svaka od njih zna da ni ona druga strana ne želi sklopiti taj ugovor. Odredbom čl. 285. st. 1. ZOO propisano je da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama - dakle iz navedene odredbe proizlazi da prividan ugovor nije ništetan, nego ne proizvodi učinak odnosno među strankama nije ni nastao, pa se ne može osnovano zahtijevati utvrđenje ništetnim takvog ugovora. Odredbom st. 2. istog članka određeno je da ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost.

8.6.) Slijedom navedenog ukoliko je predmetni Ugovor o kupoprodaji nekretnine fiktivan, a istodobno je izvršen besplatan prijenos prava vlasništva nekretnine na tuženicu, tim ugovorom prikriven je ugovor o darovanju i taj prikriveni ugovor ima se smatrati važećim jer iz rezultata provedenog postupka ne proizlazi da ne bi bilo udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost. Tužitelj je sporni ugovor sklopio zastupan po tada jedinom članu uprave Naumu Shulsulmanu, prijenos vlasništva predstavlja dopuštenu činidbu te nije sporno da je na temelju tog ugovora proveden upis prava vlasništva na ime tuženice i da je nekretnina predana u posjed tuženici. Pitanje eventualne štete koju tužitelj kao trgovačko društvo trpi zbog otuđenja imovine nije odlučno u ovom predmetu; ukoliko tužitelj smatra da mu je pričinjena šteta nesavjesnim postupanjem tadašnjeg člana uprave, mogao je pokrenuti protiv njega odgovarajući postupak, i to nije od utjecaja na ocjenu valjanosti spornog ugovora u ovom predmetu.

8.7.) Slijedom navedenog, iako je prvostupanjski sud odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva za utvrđenje ništetnosti donio na temelju utvrđenja i zaključka da je tuženica pozajmila tužitelju novčana sredstva u visini 150.000,00 eura, za što nije bilo uporišta u provedenim dokazima, istodobno iz provedenih dokaza ne proizlazi da bi postojali razlozi za utvrđenje ništetnim spornog ugovora, a niti da je osnovan zahtjev za brisanje uknjižbe prava vlasništva na nekretnini s imena tuženice i uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja, pa je odluka iz točke I. izreke pobijane presude pravilna i zakonita.

9.) Tužitelj u žalbi ustraje i na tvrdnjama o poboynosti predmetnog Ugovora o kupoprodaji nekretnine, time da tek u žalbi ističe navode da su prilikom njegova sklapanja i on i tuženica bili u bitnoj zabludi, a taj razlog poboynosti ugovora nije konkretno isticao u postupku pred prvostupanjskim sudom, pa se u smislu odredbe čl. 352. st. 1. ZPP-a u tom dijelu navodi žalbe ne mogu razmatrati u ovoj fazi postupka. Tužitelj je tijekom postupka kao razloge poboynosti ugovora određeno naveo prijevaru i prekomjerno oštećenje (čl. 284. i čl. 375. ZOO), a pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da se ti razlozi nisu ostvarili. To stoga što tuženica nije navela tužitelja na sklapanje ugovora prijevarom, tj. dovođenjem istoga u stanje zablude, imajući u vidu da je tužitelj, koji je registriran između ostalog za obavljanje djelatnosti posredovanja u prometu nekretninama i poslovanja nekretninama, pet godina prije sklapanja spornog Ugovora o kupoprodaji istu nekretninu kupio za cijenu od 248.000,00 eura. S obzirom na sve okolnosti slučaja neprihvatljivo je da u vrijeme sklapanja ugovora s tuženicom tužitelj za pravu vrijednost nekretnine nije znao niti da nije mogao znati, pa nema pravo na poništaj ugovora ni zbog očitog nerazmjera između činidaba ugovornih

strana u dvostrano obveznom ugovoru, a osim toga, ukoliko je ugovor o kupoprodaji fiktivan i prikriva pravno valjani ugovor o darovanju, tužitelj ne može osnovano zahtijevati poništaj prividnog ugovora - koji između ugovornih strana nije ni nastao. Stoga je pravilna i odluka o odbijanju prvog eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva iz točke II. izreke pobijane presude

10.) Treba dodati i da tužitelj u obrazlaganju prijevare kao razloga za poništaj Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 17. listopada 2017., navodima o skrivenim namjerama tuženice i tada odgovorne osobe tužitelja (oca tuženice) usmjerenim na to da se tuženici pribavi protupravna imovinska korist ugovaranjem višestruko manje kupoprodajne cijene za nekretninu od tržišne cijene i tužitelja ostavi bez imovine, tužitelj ukazuje i na postojanje nedopuštene pobude za sklapanje ugovora. Prema odredbi čl. 273. st. 2. ZOO ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, ugovor će biti bez učinka, pa se dakle ne može utvrditi ništetnim, a niti poništiti odlukom suda. Nedopuštena pobuda bi postojala u slučaju da je ugovor sklopljen s namjerom da se tužitelj liši imovine i na taj način onemogući vjerovnike da iz imovine društva namire svoja potraživanja, no postojanje takve pobude, unatoč činjenici da iz financijskog izvještaja za 2017. godinu (list 121 spisa) proizlazi postojanje obveza društva Svjetlost sporta d.o.o. prema drugim vjerovnicima, tužitelj nije u dovoljnoj mjeri argumentirao, a niti je za takve tvrdnje podnio dokaze.

11.) Konačno, neosnovano tužitelj u žalbi ustraje na tvrdnjama da su ispunjene pretpostavke za raskid ugovora, jer iz sadržaja spornog ugovora ne proizlazi da je tuženica bila dužna ispuniti kakvu obvezu prema tužitelju (platiti kupoprodajnu cijenu), a niti ju je tužitelj pozivao na ispunjenje obveze u naknadnom roku. Sve kada bi podnošenje tužbe imalo učinak izjave o raskidu ugovora zbog neispunjenja obveze, kako to tužitelj tvrdi u žalbi (a to nema jer u tužbi ne tvrdi da tuženica nije isplatila ugovorenu kupoprodajnu cijenu), sud ne bi bio ovlašten konstitutivnom odlukom raskinuti ugovor, već se ugovor uslijed neispunjenja obveze može smatrati raskinutim istekom primjerenog roka nakon podnošenja tužbe, te bi u tom slučaju sud jedino bio ovlašten donijeti deklaratornu presudu utvrđenjem da je ugovor raskinut, i to pod uvjetom da je takav tužbeni zahtjev (deklaratorni) postavljen. Pravo zahtijevati konstitutivnom tužbom da sud odluči o raskidu ugovora propisano je kao iznimka od pravila (primjerice odredbama čl. 369. ZOO zbog promijenjenih okolnosti), a ne i za slučaj kao u ovom predmetu.

11.1.) Iako prvostupanjski sud odluku o odbijanju drugog eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva temelji na pogrešnom zaključku da je između ugovornih strana realiziran ugovor o kupoprodaji te da je tuženica platila tužitelju kupoprodajnu cijenu, za što nema uporišta u provedenim dokazima, odluka o odbijanju navedenog tužbenog zahtjeva, s obzirom na naprijed izloženo, također je pravilna.

12.) Što se tiče odluke o troškovima postupka, ista je donesena pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, ali je ovaj sud je pazeći po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava utvrdio da je sud prvog stupnja tuženici pogrešno odmjerio parnični trošak za pristup na ročišta 18.12.2019. i 20.01.2020. koja su odgođena prije početka raspravljanja, jer za svako od navedenih ročišta tuženici pripada pravo na

naknadu troška u iznosu od 500,00 kuna sukladno Tbr. 9. toč. 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje: Tarifa), a ne po Tbr. 9. toč. 2. Tarife. Osim toga, neosnovano je prvostupanjski sud priznao tuženici trošak za sastav podneska od 27.04.2020. jer je navode iz tog podneska mogla iznijeti na ročištu održanom 23.01.2020., a isto tako i za sastav podneska od 26.10.2020. u kojem ponavlja navode iz ranijih podnesaka odnosno iznosi navode koje je mogla iznijeti u ranijim podnescima. Trošak sastava navedenih podneska ne predstavlja nužni trošak u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a koji bi trebao snositi tužitelj.

12.1.) Prema tome, tuženici primjenom odredbi čl. 155. ZPP-a i Tbr. 7. toč. 1., Tbr. 8. toč. 1., Tbr. 9. toč. 1., 2. i 5. te Tbr. 42. Tarife, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 3.500.000,00 kuna, pripada pravo na naknadu troška odgovora na tužbu i zastupanja na 5 ročišta za glavnu raspravu pojedinačno naznačenih u obrazloženju pobijane presude u iznosu od 43.750,00 kuna s uračunatim PDV-om, za svaku radnju, za zastupanje na dva pripremna ročišta u ukupno zatraženom iznosu od 43.750,00 kuna, za pristup na ročišta 18.12.2019. i 20.01.2020. u ukupnom iznosu od 1.250,00 kuna, za ročište 01.09.2021. u iznosu od 21.875,00 kuna (pravilno odmjereno pobijanom presudom) te za sastav podneska od 16.06.2021. kojim se tuženica očitovala na nalaz i mišljenje sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina u iznosu od 43.750,00 kuna.

12.2.) Dakle, tuženici je trebalo priznati pravo na naknadu parničnog troška na ime zastupanja u ukupnom iznosu od 373.125,00 kuna (izraženo u sada važećoj valuti u RH: 49.522,20 eura¹),

13.) Slijedom iznijetih razloga žalba tužitelja je samo djelomično osnovana, u pogledu troškova postupka priznatih po prvostupanjskom sudu u iznosu od 86.250,00 kuna (protuvrijednost 11.447,34 eura¹), te je za taj iznos zahtjev tuženice za naknadu parničnih troškova valjalo odbiti kao neosnovan, radi čega je u tom dijelu odluka o troškovima preinačena na temelju čl. 380. toč. 3. ZPP-a.

13.1.) U preostalom dijelu, u pogledu glavne stvari, odbijenog zahtjeva tužitelja na naknadu parničnih troškova te obveze tužitelja na naknadu troškova postupka tuženici u ukupnom iznosu od 373.125,00 kuna, žalba je u cijelosti neosnovana pa ju je u tom dijelu valjalo odbiti i pobijanu presudu potvrditi na temelju odredbi čl. 368. st. 2. ZPP-a (toč. I. i III. izreke presude), čl. 368. st. 1. ZPP-a (toč. II. izreke) te čl. 380. toč. 2. ZPP-a (toč. IV. izreke za iznos troškova od 373.125,00 kuna).

13.2.) Odluka o troškovima postupka iz toč. IV. izreke presude u nepobijanom dijelu, u kojem je odbijen zahtjev tuženice za naknadu parničnog troška u iznosu od 3.200,00 kn (za materijalni trošak automobila), ostaje neizmijenjena.

14.) S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu u pogledu glavne stvari te na osnovu čl. 154. st. 1. ZPP-a nema pravo na naknadu parničnog troška, odnosno sa žalbom je uspio samo u pogledu dijela sporednog potraživanja radi kojeg nisu nastali posebni

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

troškovi, zahtjev tužitelja za naknadu troška izjavljivanja žalbe nije osnovan pa je odbijen. Odbijen je i zahtjev tuženice za naknadu troška podnošenja odgovora na žalbu jer se ne radi o nužnom trošku u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a budući da je ovaj sud o žalbi tužitelja mogao odlučiti na temelju stanja spisa.

Bjelovar, 27. ožujka 2024.

Predsjednik vijeća

Alen Golub

Broj zapisa: **9-30866-4d929**

Kontrolni broj: **03bdc-878e2-4c7e0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEN GOLUB, L=BJELOVAR, O=ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.